

NOMODA SAPŅI

Par ko Tu sapņoji agrā bērnībā?

Parasti bērnības sapņi mums izraisa pozitīvas atmiņas. Bieži vien mēs ne tikai sapņojām, bet savus sapņus drosmīgi realizējam. Jā, reizēm neapzinoties sekas un sabojājot kādu vērtīgu lietu vai gūstot reālu traumu, bet no sirds izdzīvojot un piedzīvojot savu sapni realitātē. Tā daudzi no mums izmēģināja savu pirmo profesiju, piemēram, ārstējot lellēm bīstamas kaites, cīnoties ar likuma pārkāpumiem pagalmā, gatavojot smilšu kūkas viesībām un ārstējot sētas mājdzīvniekus. Šajos sapņos nebija baiļu, nedrošības, nebija varianta: "Es to droši vien nevarēšu!". Bērnībā viss bija iespējams...

Mazajam cilvēkam pieaugot, sapņi sāka izbalēt.

Kas cilvēkam pieaugot traucē sapņot?

Iespējams, blakus ir kāds, kurš saka, ka šis sapnis ir nereāls, ka ar šo profesiju Tu naudu nenopelnīsi. Tev jāapgūst profesija, kas ir prestiža, jo tā Tu nopelnīsi daudz naudas un būsi laimīgs.

Iespējams, blakus nav neviena, kas tevi uzklausa un sapņotu ar tevi kopā.

Iespējams, tu neproti vai esi aizmirsis, kā ir sapņot.

Vai var iemācīties sapņot un savus sapņus pārvērst reālos mērķos?

Izaugsmes treneri saka, ka sapņot ir katra cilvēka nepieciešamība, tikai tam ir jāatvēr laiks un jāgrib savu sapni izsapņot. Sapņus varam sasniegt, ja apzināmies savu mērķi, pozitīvi to formulējam un reāli iztēlojamies. Jo precīzāk zinām, ko vēlamies, jo mērķi var sasniegt ātrāk, laiku izmantot efektīvāk.

Piedāvāju Mārtiņa Kranča #NavLimiti kustības aizsācēja un uzņēmēja 5 idejas, kas palīdzēs sapņot un sapni pārvērst mērķī:

1. **Tu dzīvo 1x** – ir tāda sajūta, ka mēs dažkārt domājam, ka mums tiks dota otra iespēja, ka mums vēl būs laiks, lai mēs darītu to, kas mums patīk, ko patiesi vēlamies vai gribam pamēģināt. Tā nebūs, atceries, mēs dzīvojam tikai 1x.

2. **Tu nekad nezināsi, kā būs** – Tu vari filozofēt un ļaut savai pesimistiskajai domāšanai vai cilvēkiem Tevi ietekmēt, ka Tu to nevari, nemāki, Tev neizdosies un ekonomiskā situācija nav piemērota. Tev jāpasaka sev un apkārtējiem cilvēkiem – PIETIEK. Tu nekad nezināsi, kā būs, ja nemēģināsi.

3. **Izdosies vai nē, tas nav svarīgākais** – dažkārt tik ļoti uztraucamies, vai viss izdosies un, kas būs, ja nu piedzīvosim neveiksmi. Skaties uz lietām citādi – izdosies Tev vai neizdosies, Tu tāpat kļūsi gudrāks, iegūsi vērtīgas zināšanas, Tava pārliecība augs, jo Tu uzdrīkstējies pamēģināt un riskēt.

4. **Uzliec savu sapni uz papīra** – turēt sapni zemapziņā ir kļūda. Sapnis ir jāuzliek uz papīra – jāuzraksta, jāuzzīmē, jāvizualizē. Līdzko sapnis ir uzlikt uz papīra, tas kļūst par mērķi. Novieto to redzamā vietā un Tava zemapziņa sāks domāt, kā mērķi sasniegt. Tev atliks neatlaidīgi virzīties pretī savam sapnim.

5. **Izbaudi ceļojumu uz sapni** – bieži vien ceļojums ir svarīgāks nekā galamērķis. Mēs tik ļoti uztraucamies, vai sasniegsim galamērķi – piepildīsim sapni, ka pat nesākam ceļojumu. Netiek izbaudīti ceļojuma dotie labumi – skati, emocijas, piedzīvojumi, pieredze, cilvēki, kāpumi, kritumi. Tie, ceļā pēc sava sapņa, ir vissvarīgākie.

Vai cilvēki Latvijā sapņo un gūst panākumus savus sapņus realizējot?

Jā, šādi cilvēki ir, un viņu sapņi ir apbrīnojami. Iedvesmai 3 īsi stāsti par līdzcilvēkiem, kuri dzīvē sekoja savam sapnim un to realizēja.

Zane Eniņa - pēc izglītības komunikācijas speciāliste, aptuveni 20 gadus strādājusi komunikācijas un mārketinga jomā. 2012. gada vidū pārtrauca darbu lieliskā uzņēmumā un ar mugursomu plecos sāka apceļot pasauli – lielākoties vienatnē un taupot līdzekļus, jo Zanes sapnis ir ceļot un rakstīt. Ceļojot daudz pārvietojas ar stopiem, nakšņo pie vietējiem, strādā brīvprātīgo darbu – dara visu, lai pēc iespējas

pilnasinīgāk iepazītu cilvēkus un viņu zemi. Līdz šim Zane pabijusi vairāk nekā 75 valstīs, ar ceļojumos pieredzēto dalās blogā mugursoma.lv un 2020.gada nogalē iznākusi viņas pirmā grāmata “Nekauņīgais pingvīns”, kurā apkopoti piedzīvojumi septiņus ar pusi mēnešus ceļojot pa Dienvidameriku, Lieldienu salu un Antarktīdu. Zane visus līdzcilvēkus aicina vairāk ļauties “jaušībām” (nejaušībām), tā piedzīvojot pašas dzīves sagādātās likumsakarības.

Artis Daugins – pabeidzis Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolu, uzņēmuma “Blue Shock Race” dibinātājs un vadītājs. Pašmācības ceļā apguvis zināšanas par elektrības spēka izmantošanu pārvadājumos. Viņš kopā ar komandu dienu no dienas strādā pie inovatīvu, drosmīgu un radošu ideju īstenošanas elektrokartingu un ar to saistīto tehnoloģiju ražošanas nozarē. Pateicoties mērķtiecīgam un neatlaidīgam darbam, komanda īstenojusi liela mēroga vietējus un starptautiskus projektus nozarē. Astoņu gadu laikā “Blue Shock Race” elektrokartings no eksperimenta darbnīcā, kļuvis par ātrāko šāda veida transportlīdzeklī pasaulē. Viena no viņa atziņām ir: ”Lai dzīvē jebkas mainītos, ir jākustas. Ir jādara.”

Uldis Leiters – viņam ir LU profesionālā bakalaura grāds mākslā ar specializāciju grafikas dizainā. Viņš ir viens no latviešiem, kurš radīja pasaulē pazīstamo vizualizācijas rīku *Infogram*. Tagad Uldis dzīvo ASV, kur attīsta uzņēmumu *Fragmentic*, investē citu radītos *star-up*, kā arī ir viens no Latvijā ietekmīgākā tehnoloģiju festivāla *Digital Freedom Festival* organizatoriem. Viņš apgalvo: “Karjeras vārdā ne no kā neesmu atteicies. Man šķiet, ka, darot to, kas patiesi aizrauj, nevar nogurt, un es daru to, kas mani aizrauj.”

Kā būtu, ja sapņus par nākotnes profesiju varētu pasūtīt?

Tādā gadījumā ieteiktu aizņemties idejas no fantastikas žandra filmām.

Tas, kas pirms kāda laika bija cilvēka iztēle, tagad ir realitāte. Daudzas profesijas, kuras agrāk bija nozīmīgas un garantēja stabilu darbu un ienākumus, no mūsu ikdienas lēnām sāk pazust. To vietā nāk jaunas – nezināmas un savādas. Profesijas, kuru apguvei vēl nav skolu un mācībaspēku. Pasaule mainās tik strauji, ka ir grūti prognozēt nākotni, tās vajadzības un darba tirgus pieprasījumu. Viens ir skaidrs – profesijas būtiski mainīsies. Ja mēs varētu ieskatīties tuvākajā nākotnē, tad tur sastaptu izzūdošo sugu atjaunošanas speciālistus, mākslīgo ķermeņa daļu ražotājus, atmiņas ķirurgus, datu zinātniekus, dronu pilotus, kosmosa gidus, vecumdienu labklājības menedžerus, pilsētas fermerus, molekulārās pārtikas tehnologus, kosmoģeologus, robotu konsultantus. Vai Tu vari sevi iedomāties kādā no šīm profesijām? Pasapņo!

Pasapņot aicināju arī mūsu pamatskolas skolēnus. Viņu nākotnes sapņi par profesijām 2030.gadā bija iespaidīgi – robotu zinātnieki, robotu pārziņi un robotu apkopēji, atmiņologi, “zaļā policija”, virtuālās pasaules dizaineri, labklājības menedžeri, koraļļu stādītāji, teleportētāji, lidojošu mašīnu izgudrotāji.

Pēc cik ilga laika mūsu dzīvē ienāks šīs profesijas, grūti teikt, bet speciālisti lēš, ka tā, kā agrāk, vairs nebūs nekad. Pasaule mainās un mums jāmainās tai līdzī. Tāpēc aicinu vēlreiz pakavēties bērnībā, atcerēties savus burvīgākos sapņus, pēc tam atgriezties tagadnē, noformulēt savu nākotnes sapni un neatlaidīgi uz to doties.

Sapņiem ir jābūt, lai ir kam piepildīties.

Sapņi dara mūsu dzīvi dzīvu.

Sapņo!

Madonas pilsētas vidusskolas pedagogs karjeras konsultants Kristīne Aizpurve